

Zitting 2002-2003

8 juli 2003

BEKNOPT VERSLAG

MORGENVERGADERING

INHOUDSOPGAVE

Ontwerpen van decreet

- Integraal waterbeleid
 - Algemene bespreking
(Sprekers : de heren Jef Van Looy, verslaggever, Patrick Lachaert, verslaggever, Erik Matthijs, Johan Malcorps , Frans Wymeersch, Jacques Timmermans en Eric Van Rompuy en minister Ludo Sannen) **3**
 - Artikelsgewijze bespreking **10**
- Samenwerkingsakkoord betreffende de bodemsanering van tankstations
 - Algemene bespreking
(Sprekers : de heer Johan Malcorps, verslaggever, mevrouw Marleen Van den Eynde en minister Ludo Sannen) **11**
 - Artikelsgewijze bespreking **11**

- Samenwerkingsakkoord internationaal milieubeleid
 - Algemene bespreking
(Sprekers : de heer Patrick Lachaert, verslaggever en mevrouw Marleen Van den Eynde, verslaggever) 11
 - Artikelsgewijze bespreking 11

Voorstellen van resolutie

- Duurzaam land- en tuinbouwbeleid in Vlaanderen
 - Bespreking
(Sprekers : de heren Didier Ramoudt, verslaggever, Jos De Meyer, André Denys en Frans Wymeersch en minister Ludo Sannen) 12

Regeling van de werkzaamheden 15

Berichten van verhindering 15

MORGENVERGADERING VAN DINSDAG 8 JULI 2003

Voorzitterschap van de heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter

– *De vergadering wordt geopend om 10.02 uur.*

ONTWERPEN VAN DECREET

Integraal waterbeleid

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende het integraal waterbeleid.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Jef Van Looy, verslaggever : Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De heer Patrick Lachaert, verslaggever : Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

Namens mijn fractie wil ik het volgende zeggen : eigenlijk moet ik minister Sannen feliciteren : hij is immers er na tien jaar in geslaagd het ontwerp van decreet betreffende het integraal waterbeleid in te dienen. Dit ontwerp van decreet streeft twee belangrijke doelstellingen na - een waterbouwkundige en een ecologische - die we absoluut moeten halen. De wijze waarop is van ondergeschikt belang. Eigenlijk is dit ontwerp van decreet een kaderdecreet. De vertaling van de Europese richtlijn Water moet nog aangevuld worden met vervolgdecreten en maatregelen. Om misvattingen te vermijden, dienen we dat zo snel mogelijk te doen.

Met dit ontwerp van decreet benadert Vlaanderen zijn waterbeleid voor het eerst in zijn geheel aan de hand van een planmatige benadering. Op basis van de hydrografische situatie wordt Vlaanderen op een logisch en wenselijke manier ingedeeld in stroomgebieden, bekkens en deelbekkens die allemaal rapporten en plannen moeten opstellen. Wij vrezen echter voor een overaanbod aan plannen. Indien nodig moeten we samen met de minister van Leefmilieu ingrijpen.

Deze planmatige aanpak zorgt wel voor een overzichtelijk en controleerbaar beleid. We moeten wel vermijden dat al deze plannen flexibiliteit niet onmogelijk maken en de aanpak zo vertraagt. Het beleid mag evenmin verzanden in oeverloze discussies tussen belanghebbende partijen. De waterbouwkundige en de ecologische doelstellingen zullen soms diametraal tegenover elkaar staan. Daarom moet de essentie steeds van de bijkomstigheden gescheiden worden.

Wij dringen aan op een logische timing die toestaat dat lagere plannen in overeenstemming zijn met de hogere. Maatregelen moeten overeenstemmen met de beheersplannen. De stroomgebiedplannen moeten echter pas eind 2009 klaar zijn. De bekkenbeheersplannen en de deelbekkenbeheersplannen allebei eind 2006. Een amendement van de meerderheid zorgt gelukkig voor logica : deelbekkenbeheersplannen kunnen voorlopig vastgesteld worden. Ik verwacht inderdaad dat de gemeenten sneller zullen optreden dan het gewest door de politieke druk. De maatregelenprogramma's kunnen zich evenmin enten op de stroomgebiedplannen, maar enige flexibiliteit zal volstaan om problemen te vermijden.

Ook al raakt dit ontwerp van decreet niet aan de Polders en Wateringen, toch leek dit thema het hele debat te beheersen. De Polders en Wateringen hebben nu maar een beperkte bevoegdheid. Ze blijven onder dit ontwerp van decreet deelnemen aan de waterschappen. De Polders en Wateringen zullen het integraal waterbeleid sturen en de provincies zullen voor de administratie en coördinatie instaan. De Polders en Wateringen krijgen de kans hun ervaring ten dienste te stellen van de gemeenschap. Nu al is duidelijk dat bepaalde Polders en Wateringen die taak naar behoren zullen vervullen en andere niet. Sommige zullen bijgevolg in een waterschap opgaan, andere niet.

De VLD is van oordeel dat de overstromingsgebieden afgebakend moeten worden volgens de waterbouwkundig noodzaak. Na de afbakening moeten we de bebouwing in deze zones inventariseren en de bodem analyseren. Van zodra de overstromingsgebieden in gebruik worden genomen, moet alle bebouwing onteigend worden. Landbouwers die deze gebieden gebruiken, moeten vergoed worden. De gemeenschap is verantwoordelijk voor de gevolgen - voornamelijk bodemvervuiling - van de overstroming en kan zich onmogelijk aan die verantwoordelijkheid onttrekken.

De VLD vraagt de regering erover te waken dat het recht van voorkoop met mate wordt uitgeoefend. De schadevergoeding moet opeisbaar zijn en correct worden uitbetaald.

In de praktijk zullen er zeer weinig moeilijkheden zijn over de oeverzones. De theoretische en opgeklopte discussies uit de commissie kunnen dus genuanceerd worden.

Bij de uitvoering van dit ontwerp moet van decreet de regering erop toezien dat de rechtszekerheid en dus het primaat van de ruimtelijke ordening niet wordt geschonden.

Dit is een goed ontwerp van decreet, maar een vervolgdecreet en andere maatregelen dienen snel te volgen. Er is geen sprake van een doorgedreven hervorming van de Polders en Wateringen. Een te starre planning mag snelle en aangepaste reacties niet in de weg staan. Laten we dit ontwerp echter een kans geven. (*Applaus bij de VLD, sp.a, AGALEV en VU&ID*)

De heer Erik Matthijs : Het ontwerp van decreet bepaalt dat alle openbare besturen het verdrag van Århus toepassen. Dat vraagt de volledige openbaarheid van bestuur en de betrokkenheid van alle doelgroepen aan de volledige besluitvorming.

De Vlaamse overheid past die bepalingen echter zelf niet toe. Hoorzittingen worden georganiseerd na de principiële goedkeuring van een ontwerp van decreet door de regering. De besprekingen in de commissie duren ongeveer een dag en er is weinig interesse voor. Zelden komt het tot een - zelfs gedeeltelijke - heroriëntering van het ontwerp. Dat wordt tenslotte meerderheid tegen minderheid goedgekeurd.

De vele overstromingen en de schade tonen de behoefte aan een integrale aanpak van het waterbeleid aan. Dit ontwerp van decreet gaat er vanuit dat het volstaat om voldoende ruimte te geven aan de waterlopen, maar vergeet de 6 miljoen mensen. Gecontroleerde overstromingsgebieden bieden soms een oplossing. In het ontwerp van decreet staat echter niets over het onderhoud en de optimale bergingscapaciteit van de waterlopen en over de gecontroleerde en snelle afvoer van hevige regenval. Evenmin is er sprake van beheer van het water en de voorkoming van de schade. Wel kunnen oeverzones, met zware beperkingen voor de gebruikers, alleen op basis van ecologische doelstellingen, oneindig uitgebreid worden.

Er wordt onterecht gesproken over integraal waterbeheer, want de auteurs van het ontwerp van decreet hebben weinig oog voor de niet-ecologische aspecten. Ook in de verschillende raden en besturen zitten voornamelijk ecologische partners. Integraal waterbeleid impliceert dat iedereen die problemen heeft met of behoefte heeft aan water, betrokken wordt bij het beleid. De vertegenwoordigers van de economie, landbouw of recreatie zijn niet of nauwelijks betrokken bij de verdere uitwerking van het beleid.

De heer Patrick Lachaert : De theoretische discussie over de oeverzones heeft weinig belang in de praktijk. Bij een concrete afbakening werd er enkel een zone voor de ruiming van de beek afgebakend. De tuinen van woningen en de KMO-zone kwamen niet in het gedrang. Enkel waar mogelijk werd een zone van 5 meter afgebakend.

De heer Erik Matthijs : Ik baseer me op de tekst van het ontwerp van decreet. De toespraak van de heer Lachaert had trouwens een hoog CD&V-gehalte. Ook wij vinden dat het ontwerp van decreet te veel plannen en te weinig concrete maatregelen bevat. Wij vrezen dat er teveel middelen geïnvesteerd zullen worden in het opstellen van plannen zodat er geen over zijn voor het echte veldwerk.

CD&V heeft voorgesteld om vooral mensen die de lokale toestand kennen, inspraak te geven in het waterbeleid. In het ontwerp maakt de overheid, vaak in Brussel, de plannen. Momenteel werken veel mensen

vrijwillig mee aan de oplossing van problemen. Zullen de plannenmakers mensen bereid vinden om lokaal de toestand te beheren ?

Vlaanderen scoort slecht in alle internationale studies, maar telkens voert men hier de strengste normen in. Vlaanderen is een papieren tijger. Ook in dit ontwerp wil men verder gaan dan wat Europa vraagt. Het is al moeilijk genoeg om de normen van de richtlijn te benaderen en uit te voeren. De consequenties en kostprijs van strengere normen zijn immens.

De inspectie van Financiën heeft over het ontwerp een advies uitgebracht. De commissie heeft dat echter niet gevolgd.

De heer Patrick Lachaert : De Europese regelgeving wordt ingedeeld in twee deelgebieden : de landbouw en het milieu. Het is aan ons, om wat milieu betreft, de Europese richtlijnen om te zetten in een Vlaamse regelgeving. Daar heeft CD&V in het verleden tegen gezondigd : er werden geen Europese regels vertaald naar Vlaanderen omdat dat politiek niet interessant was. Maar nu moeten we de deadlines halen.

U haalt het probleem van de overstromingsgebieden aan : dat is nu eenmaal een politieke realiteit. Daar moet Vlaanderen, met zijn 6 miljoen inwoners, aan werken. De verstedelijking bepaalt de prioriteiten.

De heer Erik Matthijs : Het ontwerp van decreet is strenger dan de Europese richtlijn.

Minister Ludo Sannen : Ik begrijp niet helemaal waar u naartoe wil. Eerst zegt u dat het decreet te ecologisch is. Daarna maakt u er een probleem van omdat wij het aspect van de overstromingen eraan toegevoegd hebben.

De heer Erik Matthijs : Wij kunnen akkoord gaan met aanleg van de overstromingsgebieden, maar vergeet niet dat de waterlopen ook moeten onderhouden worden.

De inspectie van Financiën zegt dat het ontwerp van decreet veel verder gaat dan wat Europa vraagt, en wijst erop dat de financiële gevolgen hiervan zeer zwaar zullen. Het decreet kan financiële consequenties hebben die de beleidsmakers niet wilden. De inspectie van Financiën vraagt dus om een aantal beginselen te schrappen, ook omdat ze niet allemaal tegelijk uitvoerbaar zijn. Het amendement van CD&V, waarin gevraagd werd het geschonden redelijkheidspincipe weer op te nemen, werd verworpen.

In verband met de onteigeningen vraagt de inspectie van Financiën welke de prioriteiten zijn binnen het gegeven budget. Is dat het verwerven van eigendommen binnen het kader integraal waterbeleid, is dat verwerving binnen het VEN, of is dat verwerving voor gebiedsgericht beleid ?

Deze regering legt zo veel claims op privé-bezit dat de eigenaars hun gronden liever kwijt dan rijk zijn. Het recht van voorverkoop brengt rechtsonzekerheid en waardevermindering met zich mee. Ons amendement dienaangaande werd eveneens verworpen.

De waterschappen met rechtspersoonlijkheid zijn wel uit het decreet geschrapt, maar zullen er toch komen via een decreetswijziging. De inspectie van Financiën wijst erop dat die vennootschapsvorm veel duurder zal zijn, maar dat iedereen daar vanaf 2009 decretaal toch zal moeten voor kiezen. Dit wordt een onnodig dure grap, vergeleken met de huidige Polders en Wateringen.

Over de internationale verplichtingen zegt de inspectie dat de bijkomende kwaliteitsvereisten ook bijkomende meetapparatuur vergen. Ook dat kost veel geld. De kosten daarvoor lopen in stijgende lijn en zullen in 2008 ruim 1,5 miljoen euro bedragen. Ook daarna nog zullen ze blijven stijgen.

Wat de kost van de maatregelenprogramma's betreft, vraagt de inspectie zich af of het symptomatisch is dat voor de uitvoering ervan niet in een budgettaire weerslag wordt voorzien. Zij wijst erop dat goed moet nagedacht worden wat het zou gaan kosten om alle doelstellingen te bereiken.

De meest cruciale zin uit het verslag van de inspectie van Financiën is de volgende : "De beleidsvraag of bij

een reeds niet eenvoudige Vlaamse situatie op watergebied er hoger dient te worden gemikt dan wat de Europese Kaderrichtlijn vooropstelt, dient met alle kracht te worden gesteld.”

De heer De Gucht verklaarde voor de verkiezingen dat het tijd werd dat de groenen redelijker werden. Hij had gelijk. Met dit ontwerp van decreet hadden groen en blauw de kans om hun redelijkheid te tonen, maar ze hebben er geen gebruik van gemaakt.

De coalitiepartners kunnen niet anders dan instemmen met dit ontwerp van decreet, omdat bij de wissel van de Agalev-ministers afgesproken werd dat het regeerakkoord zou uitgevoerd worden. De regering staat dus voor een zwaar dilemma. Keuren rood en blauw het goed, wordt dit een zeer kostelijk decreet; keuren ze het niet goed, stapt Agalev uit de regering.

De heer Patrick Lachaert : Inhoudelijk is dit geen principediscussie. Het decreet op het integraal waterbeleid moet er hoe dan ook komen. Hoe het dan uitgevoerd zal worden op het veld kan dan later bepaald worden.

De heer Johan Malcorps : Het is goed dat dit decreet er is, en dat er meer mensen en middelen zullen ingezet worden om het overstromingsrisico aan te pakken. In een eerste fase moet het nu door het parlement goedgekeurd worden. Daarna kunnen we dan de waterschappen met rechtspersoonlijkheid regelen.

De heer Erik Matthijs : Vlaanderen wordt dus gegijzeld door een hele kleine minderheid. De groenen zijn niet redelijker geworden. Gewezen minister-president Dewael laat een onervaren nieuwkomer dit dossier afronden.

CD&V is het ermee eens dat de overstromingen dringend moeten worden aangepakt. We geloven echter niet dat de aangeboden dure structuur een oplossing kan bieden.

We zijn het ermee eens dat de Europese regelgeving in Vlaamse decreten moet worden omgezet, maar niet dat onze regelgeving strenger dient te zijn dan de Europese. Wij pleiten vooral voor concrete maatregelen tegen wateroverlast. Met maatregelen op papier zijn de mensen niet geholpen.

Op basis van al deze argumenten en op basis van het heldere verslag van de inspectie van Financiën, zal mijn fractie dit ontwerp van decreet niet goedkeuren. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Johan Malcorps : Ik ben zeer blij dat het ontwerp van decreet betreffende het Integraal Waterbeleid eindelijk kan worden goedgekeurd.

Het gaat duidelijk om nieuwe vormen van integratie : integratie van beleidsdomeinen en van bestuursniveaus. Er werd ook een belangrijk nieuw instrument gecreëerd, namelijk de watertoets.

De Europese kaderrichtlijn Water werd in de Vlaamse decreetgeving omgezet. In de commissie werd dit nog verder aangevuld : er mag geen verdere achteruitgang optreden in de toestand van de aangetaste waterlichamen en een tijdelijke achteruitgang is alleen aanvaardbaar indien alle haalbare stappen ondernomen zijn om de verdere achteruitgang van de toestand te voorkomen.

Het werk is echter nog niet af. Er zal wellicht nog een vervolgdecreet nodig zijn, de kostenterugwinning zal nog grondig moeten worden bekeken en er zal nog meer nadruk moeten worden gelegd op een coherent beleid om overstromingen te bestrijden en te voorkomen.

De mensen zijn immers vooral bezig met het probleem van de overstromingen, meer nog dan met het probleem van de waterkwaliteit. We moeten werk maken van een urgentieplan inzake waterbeheersing dat ruimer is dan het bestaande Sigmaplan.

Dat zal een prioriteit moeten zijn voor de huidige en de volgende regeringen. Het decreet Integraal Waterbeleid biedt voor het eerst een structureel kader om dat verder in te vullen.

In het verleden hebben de diverse overheden te vaak naast elkaar gewerkt. De laatste tijd loopt dat beter. Toch is het goed dat nu een structureel kader wordt gecreëerd voor de samenwerking.

Dijken moeten worden bewaakt en waterlopen moeten worden onderhouden. We moeten echter ook aan de bevolking uitleggen - en dat vergt wel enige politieke moed - dat er meer ruimte voor water moet worden geboden. Er moeten dus overstromingsgebieden worden ingericht. In Vlaanderen kunnen we niet anders dan de verschillende instrumenten tegelijk bespelen.

De meerderheid heeft ervoor gekozen de provincie een belangrijke coördinerende rol te laten vervullen. Toch zal het Vlaams Gewest sturing moeten blijven geven aan het proces van waterbeheersing, bijvoorbeeld voor de uitvoering van het Sigmaplan, de realisatie van gecontroleerde overstromingsgebieden, de verdieping van de Schelde en de internationale Maas- en Scheldec commissie.

De economische aspecten zijn in dit ontwerp van decreet niet onderbelicht gebleven. In afwijking van de Europese richtlijn hebben we de multifunctionaliteit duidelijk in het decreet ingeschreven. Men mag het economische aspect echter niet verengen tot de vertegenwoordiging van landbouworganisaties in bepaalde gremia. De landbouworganisaties worden wel degelijk bij het beleid betrokken en de Polders en Wateringen worden erkend om hun knowhow. Het beleid inzake waterhuishouding en overstromingen is echter niet hun monopolie. Het beleid wordt ook niet gevoerd ter vrijwaring van één enkele economische sector, maar voor de economische belangen van alle sectoren en ook van vele particulieren.

Ik zou willen pleiten voor een bovenstroomse en een benedenstroomse aanpak. Men moet dus het regenwater langer vasthouden en de afvoer van erosiemateriaal tegengaan, maar tegelijkertijd ook meer ruimte maken voor water.

We moeten zo snel mogelijk met de uitvoering beginnen. In het ontwerp is een timing opgenomen. Het stroomgebiedsbeheersplan moet voor het eerst vastgesteld worden tegen 22 december 2009. De maatregelenprogramma's moeten tegen die tijd klaar zijn. De aparte maatregelen zouden dan pas definitief in uitvoering gaan tegen 2012. Er worden ook garanties gevraagd voor een snelle en efficiënte monitoring. Dat zal wel de nodige inspanningen vragen, zoals we uit het verslag van de inspectie van Financiën hebben kunnen opmaken. Nog belangrijker is dat er garanties komen voor snelle en efficiënte preventieve maatregelen. Daarom zijn er nieuwe impulsen nodig voor de internationale Maas- en Scheldec commissie.

De eerste waterbeleidsnota moet er zijn tegen 2004. Daar is de timing gelukkig dus veel krappere. De coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid moet dus snel worden samengesteld. De deelbekkenbeheersplannen moeten er zijn tegen 2006. Hopelijk is die timing haalbaar. In elk geval is er nood aan een snelle en definitieve afbakening van de deelbekkens.

Er moet ook werk worden gemaakt van de afstemming van waterbeleid, milieubeleid en ruimtelijk beleid. Er is nog altijd een verschillende periodiciteit van de planningsprocedures. De waterbeleidsnota zou moeten worden afgestemd op het milieubeleidsplan.

Op termijn is dit alles misschien nog niet voldoende. We kunnen nog werk maken van de nieuwe instrumenten die de MiNa-raad naar voren schuift, zoals de waterkansen- of waterfunctiekaart die zou kunnen worden vertaald in structuurplannen en ruimtelijke uitvoeringsplannen. Ten slotte wil ik nogmaals pleiten voor een algemene waterzorgplicht zoals omschreven in het decreet Natuurbehoud.

Inzake de integratie is dit ontwerp van decreet zeker een belangrijke stap vooruit. De discussie rond de waterschappen en de Polders en Wateringen is in dit opzicht belangrijk. Het is de bedoeling na te gaan welke rol ze kunnen spelen. Een schaalvergroting is in elk geval noodzakelijk. Mijn fractie dringt ook aan op de oprichting van waterschappen met rechtspersoonlijkheid. We willen echter eerst de evolutie op het terrein afwachten. We hebben gekozen voor een organische ontwikkeling in voortdurend overleg, met maximale inzet van alle mensen die nu voor Polders en Wateringen werken aan en duurzaam waterbeheer. Mettertijd zullen we nagaan in welke mate we het Nederlandse model kunnen navolgen.

De goedkeuring van dit ontwerp van decreet Integraal Waterbeleid is een belangrijke mijlpaal in het Vlaamse milieubeleid. We zullen verdere stappen zetten voor een integraal luchtbeleid, met de omzetting van de

Europese kader- en dochterrichtlijnen, en misschien zelfs van een integraal bodembeleid. We zijn nog altijd minder bezig met milieu in de enge betekenis van het woord, dan met een multifunctioneel duurzaamheidsbeleid met als inzet de maatschappelijke waarde en toewijzing van water, lucht en bodem. (*Applaus bij de VLD, sp.a, AGALEV en VU&ID*)

De heer Frans Wymeersch : Dit ontwerp van decreet werd ingediend op 19 mei, de dag na de verkiezingsnederlaag van de groenen. De voorbereidingen van het ontwerp namen jaren in beslag, maar dit ontwerp moet nu plots op iets meer dan een maand tijd door het parlement worden gejaagd.

Het ontwerp zou het middel zijn om efficiënt optreden bij wateroverlast mogelijk te maken. Het zou om een integraal ontwerp van decreet gaan, al treed ik hier de heer Bex bij, die in commissie opmerkte dat dit ontwerp geen integrale aanpak garandeert en dat het ontwerp zeker in samenhang moet worden gelezen met andere decreten.

De tekst van het ontwerp van decreet is vaag en spitst zich toe op een aantal facetten, terwijl het heel wat socio-economische vragen onbeantwoord laat. De achterliggende gedachte is dat we water de vrije ruimte moeten geven, maar intussen gaat de tekst niet in op noodzakelijke maatregelen als de uitdieping van waterlopen, baggerwerken en de ophoping van dijken. Het Vlaams Blok is steeds een groot voorstander geweest van de uitvoering van het Sigmaplan, maar de discussie over deelfacetten blijft maar aanslepen.

Positief in dit ontwerp is de introductie van gebiedsgericht en planmatig waterbeheer in de stroomgebieden en deelbekkens, waarbij voor elk hydrografisch niveau een eigen organisatiestructuur en afzonderlijke beheersplannen worden opgesteld. Maar zal dit alles ook daadwerkelijk in de praktijk kunnen worden omgezet ? Positief is ook dat de huidige duurzame lokale waterplannen, die op vrijwillige basis zijn totstandgekomen, zullen worden gebruikt voor de opmaak van de waterbeleidsnota, het stroomgebiedbeheersplan en de deelbekkenbeheersplannen.

De toekomstige rol van de Polders en Wateringen is minder duidelijk. Het Vlaams Blok was steeds gekant tegen waterschappen met rechtspersoonlijkheid, omdat die leiden tot hogere polderlasten. Polders en Wateringen blijven voorlopig behouden en kunnen op een soepele manier blijven opereren en samenwerken zonder rechtspersoonlijkheid, maar in de commissie werd duidelijk gemaakt dat het louter om een overgangsmaatregel gaat. Minister Sannen wees er duidelijk op dat de praktijk uit moet maken of de betrokken besturen in staat zijn om de problemen op een integrale manier te benaderen en niet langer een beleid te voeren dat louter gericht is op de belangen van de ingelanden. In antwoord op een vraag van de heer Matthijs zei hij duidelijk dat waterschappen met rechtspersoonlijkheid meer mogelijkheden bieden voor de concrete uitwerking van taken en opdrachten. De minister kondigde aan dat over vijf maanden een vervolgdecreet zal volgen, dus ik vrees dat hij dan werk zal maken van die waterschappen met rechtspersoonlijkheid.

Het ontwerp van decreet betreffend het integrale waterbeleid is ook een aanslag op de open ruimte. We horen steeds maar praten over open ruimte voor natuur, bossen en water, maar wat met de open ruimte voor de mens ? De landbouw staat in voor onze voedselproductie en neemt een aanzienlijk deel van die open ruimte in. Het inpikken van landbouwgrond zal leiden tot een grotere intensivering van de landbouw, met alle gevolgen voor het milieu. Twee jaar geleden maakte André Denys zich sterk dat alle landbouwgerelateerde decreten een landbouwtoets moesten ondergaan. De oppositie heeft echter tevergeefs om een landbouweffectrapport gevraagd.

Het Vlaams Blok is voorstander van een volwaardig en multidisciplinair waterbeleid, waarbij de behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig en evenwichtig worden afgewogen. Dit is geen waterdecreet, maar een milieudecreet.

Zo kunnen beheersplannen de huidige oeverzones uitbreiden in geval van aanwezige interessante natuurwaarde. De vage regeling voor sociaal-economisch verlies laat ons vermoeden dat geen rekening wordt gehouden met de niet-ecologische functies van die oeverzones. Een vergoeding is mogelijk als de maatregelen de basismilieukwaliteit overschrijden : wie weet wat dit betekent ? Weer is onzekerheid troef.

Ook over de gevolgen van de afbakening van overstromingsgebieden voor eigenaars en gebruikers wordt

zeer vaag gebleven. Volgens minister Sannen zal geval per geval worden nagegaan of het overstromingsgebied als landbouwgrond of natuurgebied in de plannen zal worden opgenomen.

Wat betreft de onteigening voor algemeen nut, spreekt het voor zich dat de grond, als die niet meer voor de bestemming kan worden gebruikt, waardeloos wordt voor de gebruiker. Er moet een landbouweffectrapport worden opgesteld vooraleer de overstromingsgebieden worden afgebakend. Als de nadelige gevolgen van de aanleg van waterkeringen en dergelijke tot een minimum worden beperkt, kunnen overstromingsgebieden tot het minimum worden herleid.

Als het niet meer mogelijk is om in een overstromingsgebied aan landbouw te doen, moet dat gebied als natuurgebied in het ruimtelijk structuurplan worden opgenomen. De eigenaar moet kunnen kiezen tussen een schadevergoeding of de aankoopplicht door het Vlaams Gewest. Als er nog landbouw mogelijk is, heeft de eigenaar recht op een vergoeding voor de schade en het inkomensverlies.

Het ontwerp van decreet is eigenlijk een natuurdecreet, dat op een verdoken wijze open ruimte en landbouwgebied inneemt. We zijn voorstander van het oplossen van de wateroverlastproblemen, maar onze houding tegenover het gebruik van de open ruimte is consequent. Dat kan niet van iedereen worden gezegd.

Zolang er geen werk wordt gemaakt van de afbakening van de agrarische structuur, zullen we het moeilijk hebben met ontwerpen of voorstellen die een invloed hebben op de open ruimte. Daarom zullen we met overtuiging tegen het ontwerp stemmen. (*Applaus bij het VB*)

De heer Jacques Timmermans : De discussie over het integraal waterbeleid duurt al drie regeerperiodes. In het begin van de jaren '90 is het ontwerp van decreet over het integraal waterbeleid van de toenmalige minister van Milieu De Batselier, niet door het parlement geraakt. Ook het initiatief van zijn opvolger Kelchtermans, heeft de eindstreep niet gehaald. Het pijnpunt bij CD&V is dat in de commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening vooral landbouwspecialisten zitten.

De heer Erik Matthijs : Ik wijs erop dat mijn kennis over het leefmilieu ruimer is.

De heer Jacques Timmermans : Ik zit al sinds 1988 in de commissie voor Leefmilieu en ik stel vast dat daar vooral over landbouw wordt gediscussieerd.

De heer Eric Van Rompuy : Sp-a zit al sinds 1981 in de Vlaamse regering. De partij zou beter over haar eigen verantwoordelijkheden spreken of zich tot de VLD richten.

De heer Jacques Timmermans : CD&V probeert elk ontwerp of voorstel dat rood, groen of blauw is, te demoniseren. Bovendien geeft men op het terrein valse informatie en onoordeelkundige kritiek.

De heer Patrick Lachaert : Ik sta volledig achter de heer Timmermans. Het heeft me ook altijd gestoord dat men niet discussieert over de inhoud, maar wel over de vorm. Zijn analyse van de houding van CD&V is correct. Het verbaast me dat een grote partij de problemen inzake het milieu en de ruimtelijke ordening altijd maar vanuit één hoek bekijkt. Er zijn nog andere invalshoeken dan landbouw.

De heer Erik Matthijs : U spreekt in dit parlement een andere taal dan op het terrein. CD&V spreekt overal dezelfde taal.

De heer Jacques Timmermans : We hebben jaren geleden al een voorstel gedaan, maar zijn er toen niet uitgeraakt. Er is kritiek op het feit dat we de mensen hebben laten bouwen op de oevers, maar nu we het water opnieuw de nodige ruimte willen geven, is er opnieuw kritiek.

Nu er een ontwerp van decreet betreffende het integraal waterbeleid is, zullen we het steunen. Het integraal waterbeleid is geen eenvoudige zaak. We beseffen heel goed dat er nog veel werk aan de winkel is en steunen minister Sannen bij het schrijven van de vervolgdecreten.

Minister Ludo Sannen : Al meer dan tien jaar zoeken we naar een manier om de waterkwaliteit en -

kwantiteit samen in de hand te houden. Ik dank de administratie, mijn medewerkers, de leden van de commissie Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening en vooral mevrouw Dua voor deze tekst.

- *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Dit ontwerp van decreet gaat veel verder dan de Europese richtlijn Water. We verbeteren de kwaliteit van ons water en beheersen tegelijk het water om de gevolgen van wateroverlast te beperken. Het klopt dat we nooit kunnen berekenen hoeveel dit ontwerp van decreet ons zal kosten, maar op overstromingsschade en dalende waterkwaliteit kleeft ook een prijs.

Tijdens dit debat kwamen vooral enkele details naar voren, terwijl de essentie amper aan bod kwam. Het klopt dat het werk nog niet af is en daarom is de commotie over de gevolgen voor de landbouw voorbarig. De structuur moet eerst geïmplementeerd worden. We moeten nog een aantal zaken nader omschrijven. We zullen dat heel omzichtig doen, maar zullen voor het eind van dit jaar voor duidelijkheid zorgen.

Polders en Wateringen, gemeenten en provincies zullen hun kennis en ervaring bundelen in een waterschap zonder rechtspersoonlijkheid. Op een bepaald moment moeten de plannen uitgevoerd worden. Welke entiteit dan overkoepelend zal coördineren is op dit moment nog niet uitgemaakt. En dat hoeft ook niet.

Door voortaan plannen te maken op drie duidelijk afgebakende niveaus, vereenvoudigen we de huidige toestand.

Is dit ontwerp van decreet een aanslag op de open ruimte en de landbouw? Ik denk integendeel dat we de open ruimte en de landbouw beschermen door het water gecontroleerd te laten overstromen. De landbouwer zal zo makkelijker kunnen plannen.

Het is overdreven te zeggen dat gronden in overstromingsgebied niet meer geschikt zijn voor landbouw. Wel is het zo dat gronden die dikwijls overstromen misschien beter omgevormd worden tot natuurgebied.

De heer Frans Wymeersch : Ik heb enkel gezegd dat men geval per geval zal beoordelen. Er komt inderdaad duidelijkheid welke gronden al dan niet beschermd zullen tegen het water.

Een deel van de landbouwgrond zal dus natuurgebied worden. Goede landbouwgrond moet echter zoveel mogelijk beschermd worden.

Minister Ludo Sannen : Als de natuurlijke overstromingsgebieden niet meer bruikbaar zijn, bijvoorbeeld door urbanisatie, moeten andere gebieden gezocht worden. Daarbij zal rekening gehouden worden met de omstandigheden en de kwaliteit. Het is onmogelijk nu al te bepalen over welke en hoeveel gebieden het zal gaan.

Artikel 6 stelt dat elke beheersmaatregel getoetst zal worden aan alle mogelijke sectoren, dus ook de landbouw. De regering heeft jarenlang overlegd met alle betrokkenen. De regels van het verdrag van Århus zijn dus wel gerespecteerd. De hoorzittingen behoren tot de werkzaamheden van het parlement. Het past mij niet daarover te oordelen.

Dit ontwerp is een belangrijke eerste stap in het integraal waterbeleid. Het opstellen van de plannen en alle betrokkenen inspraak bieden zijn echter moeilijker. Ik wil die ambities waarmaken. (*Applaus bij de VLD, sp-a, AGALEV en VU&ID*)

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende het Integraal Waterbeleid.

- *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

Samenwerkingsakkoord betreffende de bodemsanering van tankstations

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet tot goedkeuring van het samenwerkingsakkoord betreffende de uitvoering en financiering van de bodemsanering van tankstations.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Johan Malcorps , verslaggever : Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

Onze fractie vindt dit is een belangrijk ontwerp, voornamelijk omwille van het samenwerkingsakkoord tussen federale overheid en de gewesten en eigenlijk ook de sector. Het is een vorm van publiek-private samenwerking, om een groot aantal zwarte punten saneren.

Ik wil de bepalingen van het ontwerp toetsen aan een aantal criteria, die onder meer in een ontwerp van resolutie over de milieubeleidovereenkomsten opgenomen zijn.

Het principe dat de vervuiler betaalt, is van toepassing. Er is een solidariteit tussen de producenten en de consumenten. Er is ook een bijdrage langs de accijnzen. Er moet nog nagegaan worden of dit een goede formule is voor andere bodemsaneringen. Ook over de verantwoordelijkheid van de consument moet nog verder gepraat worden.

Elk ontwerp moet ten minste de bestaande voorschriften respecteren. Het ontwerp is een uitvoering van de bestaande regels, onder meer de bodemsaneringplicht. Er is ook een bijdrage van de overheid en de consumenten. Die bijdrage is verantwoord want de sector doet grote inspanningen.

Er is een concrete resultaatverbintenis die model kan staan voor de bodemsanering in andere sectoren. Door dit samenwerkingsakkoord worden de bestaande inspanningen aangemoedigd. Er worden geen lasten afgewend op de lokale besturen. Zij krijgen integendeel de garantie dat bepaalde kankerplekken worden aangepakt.

Ten slotte is het ook belangrijk dat er voldoende overleg is in de parlementen. Bij een samenwerkingsakkoord is er altijd een democratisch deficit. Ik heb er alle vertrouwen in dat de commissie voor Leefmilieu, naar gewoonte, de ontwikkelingen goed zal opvolgen.

In de vorige en huidige regeerperiode zijn veel middelen besteed aan bodemsanering. Dat weerlegt de kritiek dat deze regering enkel geld zou besteden aan de aankoop van bossen en niet aan bodemsanering en waterzuivering. Dit ontwerp is een goed voorbeeld van samenwerking tussen de privé- en de publieke sector om problemen sneller aan te pakken. (*Applaus bij de VLD, sp.a, AGALEV en VU&ID*)

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Er ligt vandaag een ontwerp van decreet voor dat specifiek deze verontreinigingsbron wil aanpakken. Het is inderdaad van groot belang dat elke risicovolle inrichting gesaneerd wordt.

Het decreet van 1995 betreffende de bodemsanering bepaalde onder meer dat elke exploitant aan een onderzoek en mogelijk aan saneringsplicht onderworpen werd. Dit betekende een zware investering voor de uitbaters van tankstations; in de praktijk kunnen de uitbaters vaak niet voor de saneringskosten instaan.

Door de oprichting van een financieringsfonds wil men aan deze situatie een einde maken. Het Kyoto-protocol

bepaalt echter dat dit voor 50 procent moet gespekt worden door de verhoging van de accijnzen op brandstof.

Het is goed dat de vervuiler betaalt, maar wij zijn van mening dat de verantwoordelijkheid voor de bodemverontreiniging van tankstations niet bij de autobestuurders, maar wel bij de exploitanten ligt.

Bovendien is het feit dat de sanering van de vervuilde omliggende percelen niet door het fonds zal gefinancierd worden een groot hiaat.

Ook de SERV en de MiNa-Raad hebben bedenkingen bij het fonds, en eigenlijk is een grondig debat hierover uitgebleven.

Het Vlaams Blok zal dit decreet dan ook niet goedkeuren.

Minister Ludo Sannen : Het is jammer dat mevrouw Van den Eynde problemen heeft met de methodiek. Maar de doelstelling van dit decreet is essentieel, en ik ben ervan overtuigd dat dit ook de goede weg is.

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot goedkeuring van het samenwerkingsakkoord betreffende de uitvoering en financiering van de bodemsanering van tankstations.

- *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16u de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

Samenwerkingsakkoord internationaal milieubeleid.

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het Financieel Protocol en de bijlagen 1 en 2 van 4 oktober 2002 bij het samenwerkingsakkoord van 5 april 1995 tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest inzake het internationaal milieubeleid.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Patrick Lachaert, verslaggever : Ik verwijs naar het verslag van mevrouw Van den Eynde.

Mevrouw Marleen Van den Eynde, verslaggever : Dit ontwerp van decreet regelt de verdeling van de lasten van de verplichte jaarlijkse bijdrage aan gemengde multilaterale milieuverdragen, en dit onder de vorm van een financieel protocol inzake milieubeleid tussen de Federale staat en de gewesten.

De oorspronkelijke tekst van het protocol stuitte op heel wat tegenstand en negatief advies. Daarom riep de federale overheid alle onderhandelaars terug bijeen. Een nieuwe tekst werd medio 2001 goedgekeurd door de Interministeriële conferentie voor het leefmilieu. Het financieel protocol werd door de Vlaamse regering ondertekend op 8 mei 2002. Op 4 oktober was de ondertekening door alle ministers uit de federale gewestregeringen rond.

Het Vlaams Blok ging niet akkoord met het feit dat de verdeling van de lasten voor de gewesten geregeld wordt door de financieringswet en onthield zich dan ook bij de goedkeuring van het decreet.

Ik wil hierbij tevens het standpunt van het Vlaams Blok verwoorden. Het meent dat de financieringswet van

1989 nadelig is voor Vlaanderen en dat de Vlaamse regering de herziening moet vragen tot verdeling van de lasten. Wij zullen ons bij de stemming onthouden.

Minister Ludo Sannen : Het gaat hier om een financieel kader dat duidelijk maakt wie welke kosten draagt. Dat is wat het moet zijn.

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met het Financieel Protocol en de bijlagen 1 en 2 van 4 oktober 2002 bij het samenwerkingsakkoord van 5 april 1995 tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest inzake het internationaal milieubeleid.

- *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

Duurzaam land- en tuinbouwbeleid in Vlaanderen

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde zijn het voorstel van resolutie van de heren André Denys, Jos De Meyer en Jacky Maes, mevrouw Veerle Declercq en de heer André-Emiel Bogaert betreffende een duurzaam land- en tuinbouwbeleid in Vlaanderen, het voorstel van resolutie van de heren André Denys en Jacques Laverge betreffende een duurzaam land- en tuinbouwbeleid in Vlaanderen en het voorstel van resolutie van de heren Jos De Meyer, Jef Van Looy en Jan Laurys, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heer Erik Matthijs betreffende een duurzaam land- en tuinbouwbeleid in Vlaanderen, die door de commissie in samenhang werden behandeld, met dien verstande dat het voorstel van resolutie van de heren André Denys, Jos De Meyer en Jacky Maes, mevrouw Veerle Declercq en de heer André-Emiel Bogaert als basis voor de bespreking werd genomen. Wij volgen hier dezelfde werkwijze.

De bespreking is geopend.

De heer Didier Ramoudt, verslaggever : Er liggen vandaag drie resoluties ter bespreking voor. Uit twee voordien ingediende resoluties werd er één weerhouden na overleg tussen de fracties van VLD, CD&V, sp.a, Agalev en VU&ID. De twee resoluties die aan de basis lagen van het voorstel waren die van de heren Denys en Laverge over een duurzaam land- en tuinbouwbeleid in Vlaanderen en van Jos De Meyer, Jef Van Looy en Jan Laurys, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heer Erik Matthijs.

Deze resoluties werden uitvoerig besproken, en er werden hoorzittingen met een breed spectrum van vertegenwoordigers uit de tuin- de landbouw aan gewijd.

Tijdens de bespreking van 3 juli laatsteden werd uiteindelijk gekozen voor een consensustekst waarin de twee resoluties samengegoten werden en de oorspronkelijke resolutie van de heren Denys en Laverge als basistekst werd gebruikt.

Er volgde een discussie : moest de uiteindelijke tekst beschouwd worden als een algemeen amendement op de oorspronkelijke tekst, of als nieuwe voorstel van resolutie ? Er werd geopteerd voor het tweede scenario.

De resolutie bestaat uit een elftal punten. De idee dat voor een duurzaam landbouwbeleid de ecologische, de economische en de sociale parameters gelijkwaardig moeten zijn staat centraal.

Ook met de consumentenorganisaties moeten rekening gehouden worden, en administratieve vereenvoudiging werd eveneens besproken. Over de nitraatrichtlijnen, het landbouwonderwijs, de energieproblematiek van de glastuinbouw laat ik graag de volgende sprekers aan het woord.

Er werden zes amendementen ingediend. Drie daarvan werden weerhouden.

De geamendeerde tekst werd aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

De heer Jos De Meyer : Onze fractie koos voor de consensustekst omdat wij ervan overtuigd waren dat die zeker zou goedgekeurd worden en aldus het grootst mogelijk effect zou hebben op het landbouwbeleid.

Er waren zes aanvullingen uit verschillende hoeken. Zo moet het plattelandsontwikkelingsprogramma deel uitmaken van de duurzame landbouw en moet de administratieve vereenvoudiging in de landbouw versneld uitgevoerd worden. Bij de afbakening van bos- en natuurgebieden moet rekening gehouden worden met de veeteelt. Er moeten oplossingen komen voor de energieproblemen in de glastuinbouw. Er moet aandacht zijn voor de gelijktijdigheid in de afbakening van de hoofdstructuur van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen. En ten slotte moet de overheidsinterventie garanties bieden voor duurzame landbouw, voedselveiligheid, en voedselvoorziening tegen redelijke prijzen.

Deze aanvullingen versterken de oorspronkelijke tekst. Wij zullen de resolutie dan ook goedkeuren.

De heer André Denys : Resoluties die nagenoeg bij consensus worden goedgekeurd, hebben doorgaans weinig betekenis. Dat is niet het geval bij dit voorstel van resolutie betreffende een duurzaam land- en tuinbouwbeleid. In elf punten wordt omschreven hoe de Vlaamse landbouw kan en moet evolueren in de richting van een grotere duurzaamheid.

Het woord duurzaam wordt te pas en te onpas gebruikt. Voor ons heeft dit woord niet alleen een ecologische, maar ook een economische en een sociale betekenis. Het instrument dat we willen hanteren, de subsidiëring, willen we niet beperken tot de bijdrage van het Europese plattelandsprogramma. Voor elke frank van de Europese Commissie zal ook de Vlaamse regering een frank bijdragen.

Dit duurzaam land- en tuinbouwbeleid moet een breed draagvlak hebben. Niet alleen de producenten, maar ook de consumenten moeten zich bewust worden van het belang van goede landbouwproducten. Aan kwaliteit is echter ook een prijskaartje verbonden. Daarom moeten de consumentenorganisaties worden betrokken bij de uitbouw van een duurzaam landbouwbeleid.

De landbouwbedrijven in het VEN-gebied moeten rechtszekerheid hebben inzake milieu en ruimtelijke ordening. Vooral steunmaatregelen zijn in dit verband belangrijk.

Voor herlokalisering mag alleen worden gekozen indien het niet anders kan. Niet alleen eigenaars, maar ook pachters moeten worden ondersteund. De ontheffing voor de nulbemesting moet worden gehandhaafd.

De VLD heeft altijd sterk benadrukt dat een administratieve vereenvoudiging noodzakelijk is. Toen we minister Dua daarover interpelleerden, kregen we destijds het antwoord dat we de overheveling van de bevoegdheid inzake landbouw moesten afwachten. Van die vereenvoudiging zouden we graag nog iets zien tijdens deze regeerperiode.

Onze standpunten over de toepassing van de Europese richtlijnen inzake milieu zijn bekend. Wij zijn voorstander van een gelijktijdige afbakening van natuurgebieden, landbouwgebieden en stedelijke gebieden.

Een duurzame landbouw betekent voor de VLD dat ook de volksgezondheid en het dierenwelzijn mee in rekening moeten worden gebracht.

We menen dat een gesprek tussen de biologische landbouw en de distributiesector noodzakelijk is. De biologische producten in de grootwarenhuizen zijn immers uit het buitenland afkomstig.

Ik wil nog oud-collega Laverge danken die veel werk heeft gemaakt van dit voorstel van resolutie. De VLD steunt dit voorstel met enthousiasme. (*Applaus*)

De heer Frans Wymeersch : Mijn fractie heeft in de commissie niet deelgenomen aan de bespreking van dit voorstel van resolutie, niet omdat we het er niet mee eens zijn, maar omdat we niet mochten deelnemen aan het gezamenlijk overleg en omdat we enkele kanttekeningen hebben bij de inhoud ervan.

We zullen het voorstel van resolutie hier wel goedkeuren. We nemen immers sinds lang de verdediging op van de landbouwbelangen en we zijn voorstanders van een duurzaam landbouwbeleid. Een duurzame landbouw is voor ons een landbouw die de kans krijgt om te blijven duren.

Wanneer het ging over landbouw, ruimtelijke ordening en leefmilieu, waren er de voorbije jaren hoogoplopende discussies tussen meerderheid en oppositie. Toen was een consensus onmogelijk. Ik hoop dat de huidige eensgezindheid tot concrete resultaten zal leiden.

We hebben echter ook een aantal kanttekeningen bij dit voorstel van resolutie. In punt twee vraagt het Vlaams Parlement aan de Vlaamse regering dat het programma voor plattelandsontwikkeling deel zou uitmaken van de duurzame landbouw. Wij denken dat het programma voor plattelandsontwikkeling een instrument is om te komen tot een landbouw die duurzaam is in alle betekenissen van het woord. Dat impliceert rechtszekerheid en toekomstperspectieven voor de grondgebonden en niet-grondgebonden landbouwbedrijven.

Het voorstel van resolutie spreekt over rechtszekerheid, maar niet over bestaanszekerheid. Heel wat vroegere en geplande maatregelen zijn echter niet bevorderlijk voor de rechtszekerheid en de bestaanszekerheid van de familiale landbouwbedrijven. Ik hoop dan ook dat men de bestaande decreten zal toetsen op hun effect op rechtszekerheid en bestaanszekerheid.

Ten slotte blijft het voorstel van resolutie erbij dat een sociaal begeleide afbouw van de veeteelt mogelijk moet zijn. Met deze stelling komt men in botsing met de eigen ideeën. Als we een duurzame familiale landbouw willen bewaren in Vlaanderen, moet de sociaal begeleide afbouw het allerlaatste middel blijven. Alles moet in het werk worden gesteld om niet tot een afbouw te moeten overgaan.

De heer André Denys : Ik had het wel degelijk over een vrijwillige afbouw. Dit is inderdaad voor mij geen prioriteit, maar om een consensus te bereiken, moet je bereid zijn toegevingen te doen.

De heer Frans Wymeersch : Die vrijwillige afbouw kan wel het gevolg zijn van de gevoerde politiek. De betrokkenen kunnen zo ontmoedigd worden dat ze al lang blij zijn dat er een begeleide vrijwillige afbouw bestaat. Onze politiek moet erop gericht zijn de positieve boodschap te geven dat het wel nog interessant en rendabel is om in de landbouw te werken en te investeren en dat een vrijwillige afbouw niet nodig is.

Dit brengt ons op de rol van het onderwijs en die van de media, al staat die laatste niet uitdrukkelijk in de resolutie vermeld. De land- en tuinbouw kampt met een imagoprobleem. Onderwijs en media zetten deze sector in een slecht daglicht door de nadruk te leggen op crisissen, zonder een relativerende noot. Er is nood aan zin voor objectiviteit.

In punt 10 van het voorstel van resolutie wordt een pleidooi gehouden voor de gelijktijdigheid in de afbakening van de hoofdstructuur van het RSV. Het Vlaams Blok hamert al jaren op de afbakening van het agrarische gebied. Nu blijkt ook heel het Vlaams Parlement daarvoor gewonnen te zijn. Dit is niets te vroeg, aangezien met de afbakening van het natuurlijke en stedelijke gebied al werd begonnen. Enig scepticisme is me wel niet vreemd, gelet op de discussies uit het verleden en de verschillende ideologische invalshoeken. Het Vlaams Blok zal in de toekomst dan ook graag en vaak wijzen op dit goedgekeurde voorstel van resolutie.

Het Vlaams Blok heeft in commissie een subamendement ingediend met de vraag om de verwijzing naar de

hervorming van het gemeenschappelijke landbouwbeleid te schrappen. In antwoord op een interpellatie in commissie antwoordde toenmalig Vlaams minister van Landbouw Dua dat deze meerderheid inderdaad niet onverdeeld gelukkig is met het EU-beleid, terwijl federaal minister van Landbouw Neyts zegt best tevreden te zijn. De Vlaamse overheid moet nagaan hoe zij haar belangen op Europees vlak beter kan verdedigen. In oktober zullen we daarop in een interpellatie van mij verder kunnen ingaan.

In punt 11 van het voorstel van resolutie wordt verwezen naar volksgezondheid, leefmilieu en dierenwelzijn, waaronder heel wat federale materies vallen. We moeten alles in het werk stellen om ervoor te zorgen dat dit uitsluitend Vlaamse bevoegdheden worden, zodat we een degelijk en coherent landbouwbeleid kunnen voeren.

Tijdens de laatste commissiebespreking bleek de verpakking pijnlijk genoeg belangrijker te zijn dan de inhoud. Het Vlaams Blok deed een voorstel om uit de impasse te geraken, maar daarop werd niet ingegaan. De duurzame toekomst van de land- en tuinbouwsector is echter te belangrijk om politieke spelletjes te spelen. *(Applaus bij het VB)*

Minister Ludo Sannen : Het stemt me tevreden dat dit voorstel van resolutie nu nog wordt behandeld, zodat ik met de inhoud ervan rekening kan houden bij het schrijven van de beleidsbrief. Onze landbouw moet inderdaad duurzaam zijn.

In punt 2 van het voorstel van resolutie wordt verwezen naar het engagement van de Vlaamse overheid voor de plattelandsontwikkeling. Tegenover elke Europese frank moet een frank van het Vlaams Gewest staan. De midturn review zorgt ervoor dat meer Europees geld kan worden besteed aan de tweede pijler van het plattelandsbeleid.

Inzake de administratieve vereenvoudiging heeft minister Dua al heel wat inspanningen geleverd. Een eerste vereenvoudiging is de realisatie van één betaaloket voor uitbetalingen voor de landbouw.

Een tweede vereenvoudiging is dat de aangifte van de runderen aan Sanitel ook kan worden gebruikt voor de aangifte aan de Mestbank. Dit jaar zal ook worden gestart met een proefproject inzake de aangifte van percelen zodat er vanaf 2005 een systeem komt. Het is de bedoeling dat de landbouwer uiteindelijk op een formulier alle gegevens kan invullen.

Verder grijpt de afbakening van de eerste fase van het VEN niet in op de ontheffingen naar aanleiding van het Mestdecreet. Ook zijn de meeste huiskavels uit het VEN geschrapt. Er wordt dus niet ingegrepen op de rechtszekerheid. Ik benadruk dat de tweede fase van het VEN gepaard dient te gaan met een verdere afbakening van de landbouwgebieden. Dat is evenwel de verantwoordelijkheid van ruimtelijke ordening.

Het probleem dat de heer Denys stelt in verband met de biolandbouw, is terecht. Zeker in de grootdistributie worden er producten uit het buitenland aangevoerd, omdat Vlaamse bioboeren geen continu aanbod van voldoende producten kunnen garanderen. De oplossing bestaat erin om de bioboeren in een coöperatief systeem te laten werken zodat een continue levering van producten kan worden verzekerd. Voor de distributieketen is dat essentieel.

Verder wijs ik erop dat mevrouw Neyts keihard heeft onderhandeld en terecht stelt dat ze best tevreden is rekening houdend met datgene wat voorlag en wat er uiteindelijk is uitgehaald. We zijn matig tevreden, maar we hebben niet kunnen bereiken wat we zelf wensten. We zijn niet tevreden over onder meer het feit dat er geen totale ontkoppeling is en dat het communautaire aspect nagenoeg verdwenen is uit het landbouwbeleid. We hebben een franchise kunnen behouden, maar niet zo hoog als we wensten. We zijn er niet in geslaagd om een plafond van premies in te stellen. We zijn wel tevreden dat we bijkomende middelen kunnen verwerven voor jonge landbouwers en dat de kwaliteit van het product en het productieproces een onderdeel kan zijn voor bijkomende subsidies. Dat is een belangrijke meerwaarde voor het duurzaam landbouwbeleid.

Ik ben tevreden als dit voorstel van resolutie wordt goedgekeurd en ik zal ermee rekening houden in de beleidsbrief van 2004. *(Applaus)*

De voorzitter : De bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

- *De vergadering wordt gesloten om 12.53 uur.*

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Anny De Maght-Aelbrecht, Jaak Gabriels, Herman Lauwers, Julien Librecht, Jacky Maes, Chris Vandenbroeke, Christian Van Eyken : gezondheidsredenen.

